

NUMMER 9

SØG

NYESTE KOMMENTARER

- [Henning til Supersnak: Rentegneren betyder alverden](#)

- [Kristian Bang Larsen til Hashtags og 100 gode råd](#)

- [Malene til Hashtags og 100 gode råd](#)

- [Henning til Nr. 9 spørger: Hvad er din guilty pleasure?](#)

- [Johan Krarup til "Hvad er du så for et homo-dyr?"](#)

Tintins missing link

6. august 2018 af [Morten Tjalve](#)

2

**DET KNUSTE ØRE,
OTTOKARS SCEPTER OG
KRABBen MED DE GYLDNE
KLOSAXSE**

999999

Forfatter og tegner: Hergé

Forlag: Cobolt

Form: 116-140 sider, sort-hvid, indbundet.

Vejl. pris: 348 kr.

Udgivelsesår: 2018

Udgivelsesland: Danmark

Stor cadeau til Cobolt for at færdiggøre deres såkaldt fundamentalistiske retroudgave af de første ni album med Tintin i sort-hvid. Dermed er *The Missing Link* mellem *Tintin i Sovjetunionen* og farvealbummene endelig tilgængelig på dansk.

Springet fra *Tintin i Sovjet* (som den oprindeligt hed på dansk) til farvealbummene har altid været helt urimeligt stort og uforståeligt. De grove, store og lidt klodsede sort-hvide tegninger var som barn svære at få til at rime på selv tidlige farvealbum. Grunden var ganske enkelt, at de ni første album med alle tiders mest kendte reporter oprindeligt blev skabt i sort-hvid og først senere omarbejdet til

de farveudgaver, der siden er blevet trykt og genoptrykt i en lind strøm. Nogle af de sort-hvide udgaver blev hen ad vejen tilgængelige på dansk, det gælder i denne anmeldelse *Det knuste øre*, mens *Ottokars Scepter* og *Krabben med de gyldne klosakse* nu for første gang udgives på dansk i den oprindelige sort-hvide version. Med disse tre udgaver kan alle de såkaldte fundamentalistiske retroudgaver af de første ni album nu stå smukt, ensartet og indbundet ved siden af hovedserien i farver.

Først i kronologien af de tre nye album er *Det knuste øre* fra 1937. Alt efter om man regner turen til Sovjetunionen med er det femte eller sjette album i serien. Efter genlæsningen må jeg konstatere, at historien står temmelig svagt i sammenligning med den foregående *Den Blå Lotus*. Godt nok fastholder Hergé en vis form for politiseren, da Tintin rodes ind i statskuppet i den sydamerikanske republik San Theodoros. Der er dog ikke den samme politiske spænding som der var i konflikten mellem Japan og Kina i *Den Blå Lotus*. Selv om Tintin tydeligt tilkendegiver sig som pacifist undervejs i *Det knuste øre*, så fungerer oprøret mest af alt som et baggrundstæppe for den egentlige handling, jagten efter den stjalne fetich fra Bruxelles etnografiske museum. Statuen med det beskadigede øre danner en rammefortælling og undskyldning for, at Hergé

FIND OS PÅ FACEBOOK

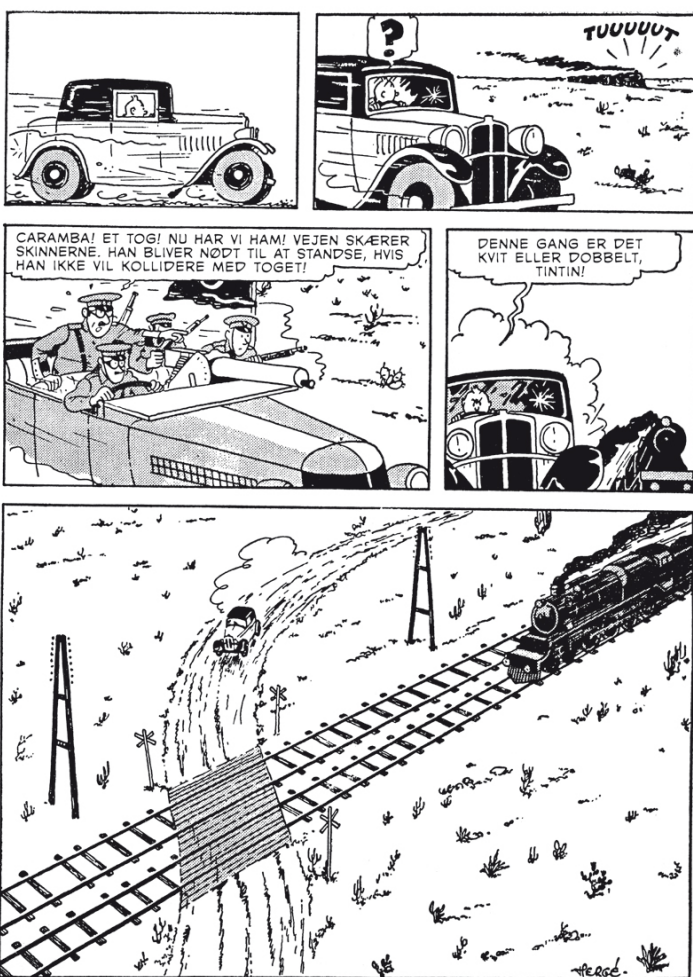

SENESTE INDLÆG

NYHEDER ANMELDELSER INTERVIEWS ▾ FEATURES ▾ PODCAST ▾ BLOGS ▾ KONTAKT ▾

op, da han lod Tintin vende tilbage og tage aktivt del i det politiske spil i regionen i *Tintin og Picaroerne*. I *Det knuste øre* forholder vores hovedperson sig dog stort set passivt i forhold til konflikten, hvor general Alcazar, der senere skulle optræde i yderligere tre album, spiller en større rolle. Fortælletempoet er højt og Tintin er vel i snit i overhængende livsfare på mindst hver anden side. Dette er helt kendetegnende for den første store håndfuld album i serien, som generelt lagde mere vægt på tju-bang underholdning end spidsfindige eller udfordrende historier for læseren. Den første og sidste tredjedel af albummet er centreret om jagten på statuen, mens den midterste har revolutionen i fokus. Samlet set hænger disse bare ikke så godt sammen, så resultatet er et af de svagere album i serien.

Tintin i livsfare i "Det knuste øre".

Hverken *Ottokars Scepter* eller *Krabben med de gyldne klosakse* har som nævnt været udgivet i sort/hvid på dansk før. Selve historierne er som med *Det knuste øre* mere eller mindre identiske med de mere kendte farveudgaver. Et egentligt handlingsresumé er der vel ingen grund til at bruge plads på, for hvis du stadig læser med, så kender du med stor sandsynlighed allerede hele serien temmelig grundigt. Derfor er det i stedet på sin plads at kigge nærmere på, hvad man egentlig får med derudover, hvis man vælger at købe den sort-hvide udgave? Om ikke andet fornøjelsen ved at sidde og bladere i dem simultant med farveudgaverne fra 1940'erne. Så kan man se, hvordan Hergé tilskyndet

En hyldest til den oversete oversætter

21. august 2018

0

Fetichistisk fest hos Franka

20. august 2018

0

Supersnak: Rentegneren betyder alverden

17. august 2018

1

Hashtags og 100 gode råd

17. august 2018

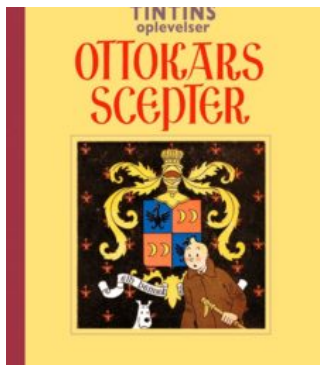
2

"Hvad er du så for et homo-dyr?"

16. august 2018

1

sider. Det gav jo to muligheder, enten at skære en del af handlingen og billederne væk eller at komprimere det hele. Her valgte Hergé konsekvent den sidste løsning, hvilket gav den vel nærmest ikoniske, tætpakkede sideopbygning, man kender fra farveudgaverne. *Krabben med de gyldne klosakse* er kortest og det er velsagtens grunden til, at Hergé valgte at genbruge de fire helsides farveplancher fra sort-hvid udgaven i den nye farvelagte version. Selv om *Ottokars scepter* og *Krabben med de gyldne klosakse* således begge i sort-hvid versionen er kortere end *Det knuste øre* er det langt mere tilfredsstillende

og fyldige historier. Det politiske magtspil mellem de fiktive lande Syldavien og Bordurien i *Ottokars scepter* blandes med et stramt struktureret krimiplot. I *Krabben med de gyldne klosakse* finder Hergé for alvor formelen, da Kaptajn Haddock introduceres. Godt nok som et ynkeligt, fordrukkent vrage, der er komplet upålidelig og unyttig så godt som hele vejen igennem, men til gengæld giver den kant og det modspil til Tintin-figuren, som sidenhen blev et varemærke for serien.

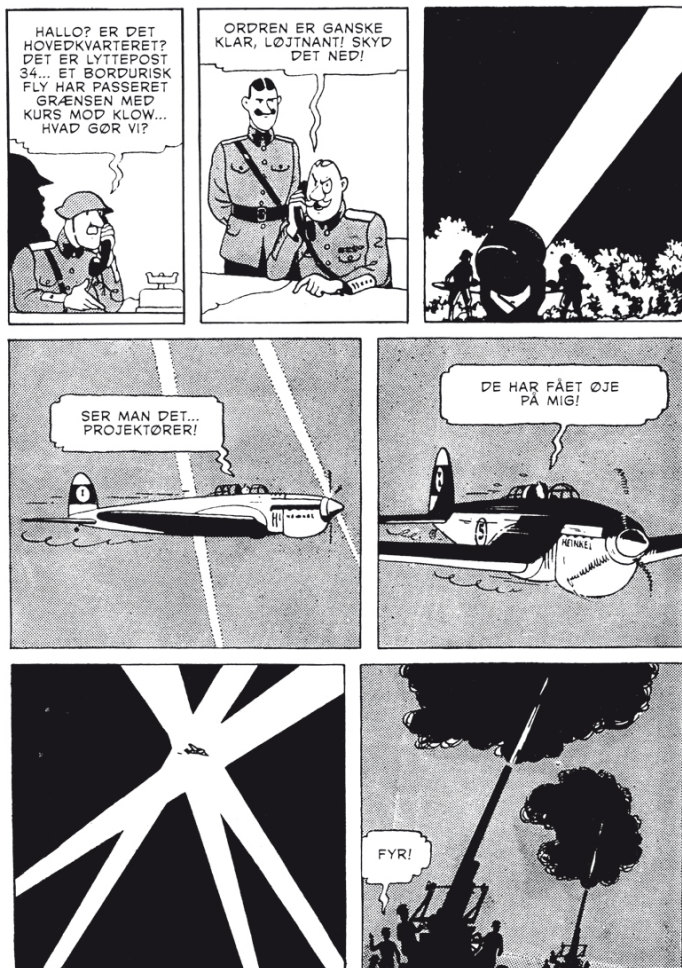

31

Tintin og Haddocks første møde i "Krabben med de gyldne klosakse".

Hver side i farveudgaverne dækker cirka to sider fra sort-hvidudgaverne. Det er faktisk forbløffende så trofast, Hergé har været – sikkert også på grund af tids- og arbejdspress. Nogle ganske få billeder og sekvenser er dog skåret væk, men det er i småtingsafdelingen. Et enkelt billede er fjernet hist fra sort-hvid udgaven og omvendt

farveudgaven, men mest er det de mere "skrabede" baggrunde og detaljer i sort-hvid albummene, der springer i øjnene. Det er allermest markant i *Ottokars scepter*, der er det mest omtegnede af de tre album. Her er farveudgaven decideret overlæsset med detaljer i forhold til den sort-hvide. Når det kommer til ganske enkelt at læse albummet for historiens skyld, så er den sort-hvide udgave nok en tand mere vellykket, fordi billedsiden i farveudgaven ganske enkelt konstant stjæler opmærksomheden.

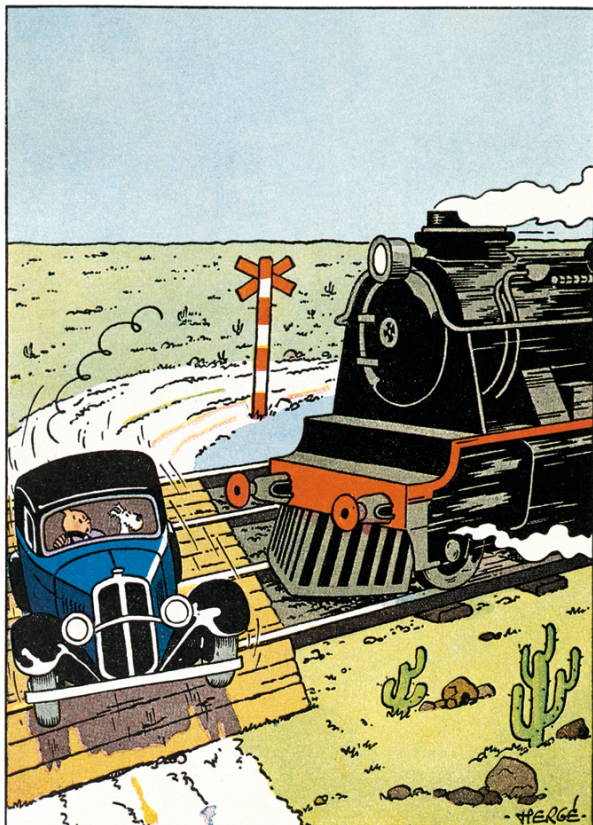

97

Sceptre d'Ottokar. 7

Tintins flugt i et stjålet fly om natten gør sig umanerligt godt i sort-hvid udgaven af "Ottokars Scepter".

Teksten er også i stort omfang identisk udgaverne imellem, dog med enkelte markante undtagelse. Hvor Terry i sort-hvidudgaven af *Det knuste øre* taler fra start til slut, så er det samme ikke tilfældet i farveudgaven, hvor den først begynder at tale i den sidste tredjedel. Nogen logisk forklaring på fænomenet er det vanskeligt at stampe op. Det mest konsekvente havde jo været helt at udelade Terrys kommentarer i farveudgaven, som det senere blev tilfældet i serien, men Hergé var altså ikke helt klar til at slippe de små kommentarer i stil med "Det ser sort ud!" eller "Tintin, du bliver slået ihjel!". Endelig skal det nævnes, at alle de fundamentalistiske album indeholder fire helsides farvebilleder med scener fra albummet. Om man så ligefrem vælger de sort-hvide udgaver næste gang man skal læse en af de første historier med Tintin, det kan jeg godt være i tvivl om, men om ikke andet har man nu valgmuligheden.

Et eksempel på en helsides farveplanche, her fra "Det knuste øre".

Det er nok at tage munden for fuld, hvis man nu vil påstå, at Tintin hermed er komplet på dansk, selv om det nægtelig er tæt på. For kom første del af *Den mystiske stjerne* egentlig ikke også oprindeligt i sort-hvid version? Og hvad med *De syv krystalkugler* og *Soltemplet*, der blev udgivet i det aflange avisformat på fransk for nogle år siden. Eller hvad med ... de fundamentalistiske Tintinologer vil nok altid kunne pege på en lille flig på størrelse med manglen på fetichens øre, der kunne trænge til en udgivelse på dansk.

Læg dertil, at man har lettet på låget til den hellige gral og filet på Hergés ønsker, så *Tintin i Sovjetunionen* sørme kan købes i farver nu, selv om Hergé aldrig lagde andet end en blå og rød klat på forsiden af albumudgaven. Er man almindeligt interesseret i Tintin, så er man dækket ind med de nydelige indbundne retroudgaver nyoversat af Niels Søndergaard. Er man mere end almindeligt interesseret, så supplerer og lægger de fundamentalistiske album smukt op til yderligere fordybelse. Er man ualmindeligt interesseret, så vil man nok altid kunne finde en sekvens, der kunne trænge til at blive udgivet, men spørgsmålet er, om man trods alt ikke burde overveje at holde nu og læse nogle af de andre glimrende udgivelser på det danske marked i stedet? For reelt har Cobolt med de fundamentalistiske udgaver fået "The Missing Link" mellem Tintin i Sovjetunionen og farveudgaverne på plads i flotte hardcovers trykt på lækkert tykt papir.

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

DEL PÅ [f](#) [t](#) [p](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)**Morten Tjalve**

FORRIGE ARTIKEL

[Weneetryhl is back](#)

NÆSTE ARTIKEL

[Information lancerer tegneserie-
mesterklasse](#)

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Fetichistisk fest hos Franka20. august 2018 af [Morten Tjalve](#)

0

**"Hvad er du så for et homo-
dyr?"**16. august 2018 af [Charlotte Johanne Fabricius](#)

1

2 KOMMENTARER

Matthias Wivel on 8. August 2018

[Reply](#)

Fin anmeldelse! Du glemmer imidlertid helt at påpege, hvor *fedt tegnet og dynamisk flydende de sort-hvide udgaver er. Meget bedre end de farvelagte. Kun i tilfældet af den Jacobs-assisterede Ottokar synes jeg der er tale om forbedring i andenuddagen. De sort-hvide originaler er rendyrket tegneserieenergi!

Matthias Wivel on 8. August 2018

[Reply](#)

Nej, vent, den første omtegnede Sorte ø er naturligvis også en forbedring.

SKRIV ET SVAR

Kommentar

[NYHEDER](#) [ANMELDELSER](#) [INTERVIEWS](#) [FEATURES](#) [PODCAST](#) [BLOGS](#) [KONTAKT](#)

Skriv kommentar

NUMMER 9

Nummer 9 er et tegneseriemagasin på nettet for alle med interesse for tegneseriemediet, den niende kunstart, som de siger i Frankrig. På Nummer 9 bringer vi anmeldelser, nyheder og baggrundsstof, som henvender sig til såvel nye som garvede tegneserielæsere.

BLIV EN DEL AF NUMMER 9

Nummer 9 søger altid efter kompetente og engagerede bidragsydere, der vil være med til at skabe Danmarks bedste magasin for tegneserier og grafisk litteratur.

Læs mere her

TEGNESERIE-RESURSER

[Dansk Tegneserieråd](#)
[Danske Tegneserieskabere](#)
[Comicwiki](#)
[Copenhagen Comics](#)
[Art Bubble](#)
[Storm P. Museet](#)
[The Animation Workshop](#)